

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ “ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА”**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра історії України і методики викладання історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія України

«Географія»

за спеціальністю 106 Географія

галузі знань 10 Природничі науки

Затверджено на засіданні
кафедри історії України і
методики викладання історії
Протокол № 1 від “15” вересня 2020 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Компетентності
5. Результати навчання
6. Організація навчання курсу
7. Система оцінювання курсу
8. Політика курсу
9. Рекомендована література

1. Загальна інформація

Назва дисципліни	Історія України
Викладач (-і)	Міщук Андрій Іванович
Контактний телефон викладача	+380 975574933
E-mail викладача	andrmishchuk@gmail.com
Формат дисципліни	1. Цикл загальної підготовки. 1.1 Обов'язкові дисципліни
Обсяг дисципліни	90 год.; кількість кредитів ECTS – 3
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua
Консультації	четвер, 15.00 год. – 16.00 год.

2. Анотація до курсу

Нормативна навчальна дисципліна «Історія України» є важливою складовою фахової і світоглядної підготовки сучасних спеціалістів, які мають загальнонаукові та професійні знання, готові до саморозвитку як в умовах професійної діяльності, так і у суспільному та особистому житті. Пропонована дисципліна передбачає поглиблення та систематизацію історичних знань студентів, дає можливість зрозуміти зміст, характер та закономірності державотворчих, політичних, соціально-економічних та культурних процесів, що відбувалися на території України від найдавніших часів до сьогодення.

Вивчення курсу передбачає опрацювання на проблемному рівні широкого комплексу питань, хронологічно і тематично об'єднаних у три модулі: давня і середньовічна історія України (від найдавніших часів до XV ст.); нова доба в історії України (XVI-XIX ст.); новітня історія України (XX-XXI ст.). Українська історія постає у соціально-економічному, політичному та культурному вимірах, як система видозмінюваних цінностей та орієнтацій, у тісних взаємозв'язках з європейською традицією.

У результаті опанування курсу «Історія України» в студентів повинні сформуватися чіткі світоглядні позиції, ціннісні орієнтири, почуття патріотизму, здатність інтерпретувати досвід попередніх поколінь і здійснювати самостійний відповідальний вибір.

3. Мета та цілі курсу

Мета викладання дисципліни: формування фахівця з історичним мисленням, активною, патріотичною громадянською позицією, здатного аргументовано викладати свої погляди на найважливіші явища української історії, усвідомлювати нерозривний зв'язок між надбанням минулого і сучасного, традиціями і досвідом різних поколінь українців.

Завдання вивчення дисципліни:

- надати студентам знання з історії України відповідно до рівня та вимог вищої школи, зосередившись на найбільш актуальних проблемах політичного, соціально-економічного, культурного та релігійного життя українського суспільства на різних етапах його розвитку;
- ознайомити студентів з хронологією та сутністю основних історичних подій, періодизацією, логікою історичного процесу;
- спонукати до оволодіння навичками комплексної роботи з різними типами історичних джерел та історичних праць, пошуку і систематизації інформації як основи вирішення дослідницьких завдань;
- сприяти формуванню історичного мислення, вміння виявляти історичну обумовленість подій і явищ;
- навчити студентів критично аналізувати отриману інформацію, визначати власну позицію щодо місця і ролі України у всесвітньо-історичному процесі;
- спираючись на загальнолюдські цінності допомогти студентам сформувати власні переконання, здобути навички і вміння, соціально-гуманітарні компетенції необхідні для практичної діяльності. Засвоїти важливі дати з історії України, орієнтуватися у визначенні історичних епох, їх основних проблем.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен *знати:*

- основні події, явища, періоди, закономірності, напрями українського історичного процесу в його соціально-економічному та політичному вимірах;
- головні джерела вивчення вітчизняної історії відповідно до різних історичних епох;
- визнаних діячів української історії;
- важливі проблемно-теоретичні питання курсу, та їх трактування сучасною українською історичною наукою.

вміти:

- співвідносити події, явища та процеси з відповідними історичними епохами;
- узагальнювати і систематизувати історичні події, визначати причинно-наслідкові зв'язки в явищах і процесах, що відбувалися на території України від давнини до сьогодення;
- визначати місце учасників історичних подій, об'єктивно оцінювати їхню діяльність;
- працювати з історичними джерелами і науковою літературою;

- вільно володіти базовим категоріально-понятійним апаратом історичної науки;
- аргументовано відстоювати свої погляди, брати участь у дискусіях з метою пошуку історичної істини;
- застосовувати набуті знання з історії України у професійній і повсякденній діяльності, для орієнтації у суспільно-політичному житті, оцінюванні політичних, економічних, мистецьких явищ, подій тощо.

4. Компетентності.

- Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми, що характеризуються комплексністю та невизначеністю умов у професійній діяльності з географії або у процесі навчання із застосуванням сучасних теорій та методів дослідження природних та суспільних об'єктів та процесів;
- Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
- Дотримання етичних принципів як з погляду професійної чесності, так і з погляду розуміння можливого впливу досягнень з географічних наук на соціальну сферу; здатність цінувати різноманіття та мультикультурність;

5. Результати навчання.

- Знати, розуміти і вміти використовувати на практиці базові поняття з теорії географії, а також світоглядних наук.
- Розуміння обумовленості якості, рівня і способу життя людських спільнот особливостями просторової організації політичної, економічної, культурної та інших соціосфер.

6. Організація навчання курсу

Обсяг курсу

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	16
семінарські заняття / практичні / лабораторні	14
самостійна робота	60

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
---------	---------------	------------------------	-----------------------------

1-ий семестр	106 Географія	I курс	Нормативний		
Тематика курсу					
Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год.	Вага оцінки	Термін виконання
Тема 1. Вступ до вивчення історії України. Давня доба української історії. План лекції. 1. Початок людського суспільства та його еволюція на території України. 2. Трипільська культура. 3. Кочові народи на півдні України : кіммерійці, скіфи, сармати. 4. Античні міста-держави в Північному Причорномор'ї і Криму. 5. Походження і розселення слов'ян на території України в I тис. н.е.	лекція, 2 год.	1. Археологія та стародавня історія України. Курс лекцій. – К., 1992. 2. Бойко О.Д. Історія України: навч. посібник. Рек. МОН; 6-те вид. К.: Академвидав, 2016. 720 с. 3. Багацький В. В., Кормич Л.І. Історія України : підручник. 3-те вид., доп. і перероб. Рек. МОН. К.: Алерта, 2010. 388 с. 4. Білоцерківський В.Я. Історія України: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К., 2007. 536 с. 5. Відейко М.Ю., Корнієнко П.Л., Ткачук Т.М. Трипільська цивілізація. К., 1994. 6. Давня історія України: в 3-х томах [Текст] / Голова ред. кол. П.П. Толочко. К.: Наукова думка. Том 3. Слов'яно - Руська доба / Ю. С. Асєєв [та ін.]; ред. П. П. Толочко. К., 2000. 695 с. 7. Історія державної служби в Україні. У п'яти томах. Том 3. Документи і матеріали V ст. до н.е. – 1774 р./ Керівник колективу упорядників Г.Боряк. Київ, 2009.	Скласти термінологічний словник. 1 год. Заповнити таблицю «Давня доба історії України». 1 год.	5 б. (тематичне тестове опитування).	вересень

	<p>8. Історія України: Документи. Матеріали. Посібник / уклад., комент. В. Ю. Короля. К., 2001. 448 с.</p> <p>9. Історія України: підручник для студентів неісторичних спеціальностей вищих навчальних закладів / [О.М.Бут, М.І.Бушин, Ю.І.Вовк та ін.]; за заг. ред. М.І. Бушина, О.І. Гуржія; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. Черкаси: ЧДТУ, 2016. 644с.</p> <p>10. Історія України: Хрестоматія / Упоряд. В. М. Литвин; Відп. ред. В. А. Смолій. НАН України. Інститут історії України. К.: Наук. думка, 2013. 1056 с.</p> <p>11. Лазарович М.В. Історія України: навчальний посібник. К.: Знання, 2013. 685 с.</p> <p>12. Мицик Ю.А., Бажан О.Г., Власов В.С. Історія України. К.: Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2008. 680 с.</p> <p>13. Свіглична В. В. Історія України: навчальний посібник. Київ: Каравела, 2011. 384 с.</p> <p>14. Палій О. Історія України. Від княжої доби до Революції гідності. 3-тє вид. Київ: К.І.С., 2017. 596 с.</p> <p>15. Пасічник М. С. Історія України: державницькі процеси, розвиток культури та політичні перспективи: навч. посіб. 2-ге вид., стер. К.: Знання, 2006. 735 с.</p> <p>16. Чмихов М.О., Кравченко Н.М., Черняков І.Т. Археологія та стародавня</p>			
--	---	--	--	--

		історія України. К., 1992. 14. Юрій М.Ф. Історія України: навч. посіб./ Рек. МОН . К.: Кондор, 2010. 252 с.			
<p>Тема 2-3. Княжа доба. Київська Русь.</p> <p>План лекції:</p> <p>1. Передумови та утворення держави на Русі. Теорії походження Давньоруської держави.</p> <p>2. Етапи політичного розвитку та еволюція політичної форми держави Київська Русь.</p> <p>3. Соціально-економічний розвиток Київської Русі.</p> <p>4. Київська Русь в період феодальної роздробленості: причини, особливості, характер.</p> <p>5. Етнічні процеси в Київській Русі. Проблема давньоруської народності.</p> <p>6. Культура та історичне значення Київської Русі.</p> <p>Галицько-Волинська держава XIII - перша половина XIV ст.</p> <p>План семінарського заняття:</p> <p>1. Політичний розвиток</p>	<p>лекція, 2 год. семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Головка О.Б. Князь Роман Мстиславич і його доба. Нариси історії політичного життя Південної Русі XII – початку XIII століття. К., 2001.</p> <p>2. Головка О.Б. Корона Данила Галицького: Волинь і Галичина в державно-політичному розвитку Центрально-Східної Європи раннього та класичного середньовіччя / О.Б.Головка. К.: ВД «Стилос», 2006. 575 с.</p> <p>3. Давня історія України: в 3-х томах [Текст] / Голова ред. кол. П.П. Толочко. К.: Наукова думка. Том 3. Слов'яно - Руська доба / Ю. С. Асєєв [та ін.]; ред. П. П. Толочко. К., 2000. 695 с.</p> <p>4. Ісаєвич Я. Галицько-Волинська держава. Львів, 1999.</p> <p>5. Котляр М. Шляхи християнства на Русь (легендарні й реальні). <i>Український історичний журнал</i>. 2008. №5. С. 4-15.</p> <p>6. Крип'якевич І. Галицько-Волинське князівство. – Львів, 1999.</p> <p>7. Історія України в особах. IX – XVIII ст. К., 1993.</p> <p>8. Толочко О., Толочко П. Київська Русь // Україна крізь віки. Т. 4. К.: Видавничий Дім «Альтернативи», 1998. 352 с.</p> <p>9. Котляр М. Володимир Великий. Ярослав Мудрий. К.,1996.</p>	<p>підготувати конспект до семінарського заняття, скласти хронологічну таблицю основних подій княжої доби, підготувати доповідь-презентацію. 8 год.</p>	<p>5 б. тематичне тестове опитування 5 б. (опитування на семінарі)</p>	<p>вересень</p>

<p>Галицького і Волинського князівств у XI -XII ст. та їх об'єднання. Роман Мстиславич.</p> <p>2. Боротьба за Галицьку землю після смерті Романа Мстиславича. Феодальна війна 1205-1238 рр.</p> <p>3. Внутрішня і зовнішня політика Данила Галицького.</p> <p>4. Галицько-волинське князівство наприкінці XIII - на початку XIV ст. (за нащадків Данила Галицького).</p> <p>5. Причини занепаду незалежної Галицько-Волинської держави та наслідки цієї події для українців як нації.</p>		<p>10. Котляр М. Україна крізь віки. Том 5. Галицько-Волинська русь. К., 1998.</p> <p>11. Котляр М. Історія України в особах: Давньоруська держава. К., 1996.</p> <p>12. Ричка В. Знаки влади: організація та форми репрезентації верховної влади у Київській Русі . <i>Український історичний журнал</i>. 2009. № 1. С.67-83.</p>			
<p>Тема 4. Українські землі у складі Литви і Польщі (друга половина XIV – перша половина XVII ст.)</p> <p>План семінарського заняття</p> <p>1.Формування, устрій, суспільно-політичні відносини Литовсько-Руської держави.(друга пол. XIV ст.).</p> <p>2.Об'єднанчі зусилля Литви і Польщі у XIV – першій половині XVI ст.. Кревська унія.</p>	<p>семінарське заняття,</p>	<p>1.Білоцерківський В.Я. Історія України: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К., 2007. 536 с.</p> <p>2.Білоус Н. Люблінська унія 1569 р.: історіографічні погляди та інтерпретації (до 440-річчя Люблінської унії). <i>Український історичний журнал</i>. 2010. № 1. С. 65-82.</p> <p>3.Володарі гетьманської булави. Історичні портрети. К., 1995.</p> <p>4.Історія України від найдавніших часів до сьогодення. Збірник документів і матеріалів / за заг. ред. А.П. Коцура, Н.В.</p>	<p>Скласти хронологію козацько-селянських повстань кінця XVI – початку XVII ст.</p> <p>4 год.</p>	<p>5 б. (опитування на семінарі)</p>	<p>вересень</p>

<p>3. Підготовка і укладання Люблінської унії 1569р. Українські землі в складі Речі Посполитої: соціально-економічне становище.</p> <p>4. Національний і релігійний рух на українських землях у XVI – першій половині XVII ст. Берестейська церковна унія 1596 р.</p> <p>5. Козацько-селянські повстання кінця XVI – першої половини XVII ст. їх причини і наслідки.</p>		<p>Терес. Київ – Чернівці: Книги –XXI, 2008. 1100 с</p> <p>5. Історія України в особах: Литовсько-польська доба / Авт. колектив: О. Дзюба, М. Довбищенко та ін. К.: Україна, 1997. 272 с.</p> <p>6. Лазарович М.В. Історія України: навчальний посібник. К.: Знання, 2013. 685 с.</p> <p>7. Мищик Ю.А., Бажан О.Г., Власов В.С. Історія України. К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. 680</p> <p>8. Петровський В.В. Історія України: Неупереджений погляд: Факти. Міфи. Коментарі / В.В. Петровський, Л.О. Радченко, В.І. Семененко. Х.: ВД «Школа», 2007. 592 с .</p> <p>9. Реєнт О. Усі гетьмани України: Легенди, міфи, біографії. Х.: Фоліо, 2007. 415 с.</p> <p>10. Русина О. В. Україна під татарами і Литвою / За заг. ред. В. Смолія. НАН України. Інститут історії України. / Україна крізь віки. У 15-ти тт. Т.6. К.: Альтернативи, 1999. 320 с.</p> <p>11. Хрестоматія з історії України литовсько-польської доби / Упоряд. Т. Гошко Львів: Видавництво Українського Католицького Університету. 2011. 688 с.</p> <p>12. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. К.: Критика, 2005. 584 с.</p>			
<p>Тема 5. Виникнення</p>	<p>лекція,</p>	<p>1. Апанович О. Розповіді про запорозьких</p>	<p>Доопрацювати</p>	<p>5 б.</p>	<p>Жовтень</p>

<p>козацтва та його роль в історії України. План лекції Територія, умови, етнічний склад та джерела формування козацтва. Виникнення Запорізької Січі. Військовий та територіальний устрій. Реєстрове козацтво та його роль в державотворчих процесах в Україні.</p>	2 год.	<p>козаків. К., 1991. 2. Апанович О. Гетьмани України і кошові отамани Запорізької Січі. К., 1993. 3. Гурбик А.О. Виникнення Запорізької Січі (хронологічний та територіальний аспект проблеми). <i>Український історичний журнал</i>. 1999. № 6. С. 3-17. 4. Сергієнко Г. Я. Біля витоків українського козацтва й Запорозької Січі. <i>Український історичний журнал</i>. 1992. № 12. С. 123-131. 5. Щербак В. О. Запорозька Січ як фактор консолідації українського козацтва до середини XVII ст. <i>Український історичний журнал</i>. 1995. № 5. С. 66-71. 6. Щербак В. О. Козацтво в класово-становій структурі українського суспільства (друга половина XV – середини XVII ст.). <i>Український історичний журнал</i>. 1991. № 11. С. 43-52. 7. Яворницький Д. Історія запорозьких козаків: У 3 т. К, 1990-1991. 8. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. К.: Критика, 2005. 584 с.</p>	конспект лекції; скласти хронологічну таблицю козацьких походів проти турків і татар. 4 год.	(тематичне опитування)	
<p>Тема 6. Українська національна революція середини XVII ст. План лекції 1. Причини, характер, рушійні сили та періодизація революції. 2. Початок війни. Перші</p>	лекція, 2 год.	<p>1. Апанович О. Українсько-російський договір 1654 р. Міфи і реальність. К., 1994. 2. Горобець В. М. Українська зовнішня політика після Переяслава: стратегічні цілі та тактичні відступи другої половини 1655 р. <i>Український історичний журнал</i>. 2000. № 1, 2. 3. Грабовецький В.В. Західноукраїнські</p>	Доопрацювати конспект лекції; скласти хронологічну таблицю «Українська національна революція середини XVII ст.».	5 б. (тематичне опитування)	Жовтень

<p>перемоги козацько-селянської армії (1648).</p> <p>3. Програма державного будівництва Б.Хмельницького.</p> <p>4. Українська гетьманська козацька держава, її політичний та адміністративно-територіальний устрій. Фінансова система та судочинство. Зовнішня політика.</p> <p>5. Воєнні дії 1649-1653 рр.</p> <p>6. Українсько-російський договір 1654 р.: неоднозначність оцінок.</p> <p>7. Розвиток подій в Україні у 1654-1657 рр.</p>		<p>землі в період народно-визвольної війни 1648-1654 рр. К., 1972.</p> <p>4. Доба Богдана Хмельницького. Збірник наукових праць. К., 1995.</p> <p>5. Історія України від найдавніших часів до сьогодення. Збірник документів і матеріалів / за заг. ред. А.П. Коцура, Н.В. Терес. Київ -Чернівці: Книги –ХХІ, 2008. 1100 с.</p> <p>6. Крип'якевич І. Богдан Хмельницький. Львів, 1990.</p> <p>7. Наливайко Д. Козацька християнська республіка. К., 1992.</p> <p>8. Реєнт О.Усі гетьмани України: Легенди, міфи, біографії. Х.: Фолю, 2007. 415 с.</p> <p>9. Смолій В. А., Степанков В. С. Богдан Хмельницький. К.: Арій, 2013. 656 с.</p> <p>10. Смолій В.А. Українська національна революція 1648-1676 рр. крізь призму століть. <i>Український історичний журнал</i>. 1998. № 3. С. 3-12.</p> <p>11. Смолій В. А., Степанков В. С. Українська національна революція (1648-1676 рр.) / За заг. ред. В. Смолія. НАН України. Інститут історії України/ Україна крізь віки. У 15-ти тт. Т. 7: К.: Альтернативи, 1999. 352 с.</p> <p>12. Українсько-Російський договір 1654 р.: нові підходи до історії міждержавних стосунків (Матеріали науково-теоретичного семінару) / Ред. кол.: С. В. Кульчицький (гол. ред.), М. Ф. Дмитрієнко, О. І. Гуржій, В. М.</p>	<p>Скласти біографічний словник доби Національної революції середини XVII ст. 6 год.</p>		
---	--	---	--	--	--

		Даниленко, В. С. Коваль, Н. А. Шип, О. І. Ганжа (відп. секр.), І. С. Хміль. НАН України. Інститут історії України. К., 1995. 69 с.			
<p>Тема 7. Політичне становище України в другій половині XVII ст.</p> <p>План семінарського заняття:</p> <p>1. Гетьманування Івана Виговського (Гадяцька унія, боротьба з опозицією) та Юрія Хмельницького (Переяславські статті 1659 р., Слободищенський трактат 1660 р.).</p> <p>2. Боротьба козацько-старшинських угруповань за владу в Україні. Доба Руїни. Причини та наслідки. Андрусівське перемир'я.</p> <p>3. Гетьманування Петра Дорошенка. Поглиблення Руїни Української держави в кінці 60-х – 80-х років XVII ст. Іван Самойлович.</p> <p>4. "Вічний мир" 1686 р. між Росією та Польщею. Занепад державності в Правобережній Україні і її перехід під владу Речі Посполитої.</p>	семінарське заняття, 2 год.	<p>1. Ділова документація Гетьманщини ХУІІІ ст. Збірник документів. К., 1993.</p> <p>2. Історія України. Документи і матеріали /Укладання та коментарі В. Короля. К.: Альтернативи, 2001.</p> <p>3. Когут З. Російський централізм і українська автономія. Ліквідація Гетьманщини (1760-1830). К., 1996.</p> <p>4. Маманчук О.І. Актуальні проблеми політичної історії України: Монографія. К.: КНЕУ, 2005.</p> <p>5. Матях В.М. Гетьман в еміграції Пилип Орлик: історико-історіографічний портрет політика. <i>Український історичний журнал</i>. 2011. №4. С. 116 – 131.</p> <p>6. Перша Конституція України гетьмана П.Орлика 1710 р. К., 1994.</p> <p>7. Петровський В., Радченко Л., Семененко В. Історія України: неупереджений погляд: Факти. Міфи. Коментарі. – Харків: «Школа», 2008.</p> <p>8. Савченко Н., Подольський М. Історія України: модульний курс. Навчальний посібник. К.: "Інкос", 2006.</p> <p>9. Смолій В. А, Степанков В. С. Українська державна ідея ХVІІ — ХVІІІ століть: проблеми формування, еволюції, реалізації. Київ, "Альтернативи", 1997. 368 с.</p>	<p>підготувати конспект семінарського заняття,</p> <p>підготувати презентацію про життя і діяльність одного з українських гетьманів другої половини ХVІІ ст.</p> <p>4 год.</p>	5 б. (опитування на семінарі);	жовтень 2019 р.

		<p>10. Ступак Ф.Я. Добродійна діяльність гетьмана І. Мазепи. <i>Український історичний журнал</i>. 2005. № 1. С. 138-148.</p> <p>11. Українська держава другої половини XVII–XVIII ст.: політика, суспільство, культура. К.: Інститут історії України НАН України, 2014. 671 с.</p> <p>12. Шевчук В. Козацька держава. Етюди до історії українського державотворення. К., 1995.</p> <p>13. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. К.: Критика. 2005. 584 с.</p> <p>14. Яковлева Т. Гетьманщина в другій половині 50-х років XVII століття : причини і початок Руїни: Київ: Основи, 1998. 447 с.</p>			
<p>Тема 8. Гетьманщина під владою Російської імперії у XVIII ст. План семінарського заняття:</p> <p>1. Становище українських земель в період правління гетьмана І. Мазепи (1687-1708 рр.). Полтавська катастрофа.</p> <p>2. Гетьман П. Орлик та його “Конституція”.</p> <p>3. Обмеження прав України в період гетьманування І. Скоропадського (1708-1721 рр.) та правління першої “Малоросійської колегії”.</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Ділова документація Гетьманщини ХУІІІ ст. Збірник документів. К., 1993.</p> <p>2. Історія України. Документи і матеріали /Укладання та коментарі В. Короля. К.: Альтернативи, 2001.</p> <p>3. Когут З. Російський централізм і українська автономія. Ліквідація Гетьманщини (1760-1830). К., 1996.</p> <p>4. Маманчук О.І. Актуальні проблеми політичної історії України: Монографія. К.: КНЕУ, 2005.</p> <p>5. Матях В.М. Гетьман в еміграції Пилип Орлик: історико-історіографічний портрет політика. <i>Український історичний журнал</i>. 2011. №4. С. 116 – 131. Перша</p>	<p>підготувати конспект семінарського заняття та візуальну презентацію “Конституція” П. Орлика. 4 год.</p>	<p>5 б. (опитування на семінарі);</p>	<p>жовтень</p>

<p>4. Спроби гетьмана Д. Апостола реформувати Україну (1727-1734 рр.). Друга ліквідація гетьманства.</p> <p>5. Остаточне скасування російським царизмом автономії на Лівобережній і Слобідській Україні в другій половині XVIII ст. Запорізька (Нова) Січ та її остаточне знищення російським самодержавством (1734-1775 рр.).</p>		<p>Конституція України гетьмана П.Орлика 1710 р. К., 1994.</p> <p>6. Петровський В., Радченко Л., Семененко В. Історія України: неупереджений погляд: Факти. Міфи. Коментарі. – Харків: «Школа», 2008.</p> <p>7. Савченко Н., Подольський М. Історія України: модульний курс. Навчальний посібник. К.: "Інкос", 2006.</p> <p>8. Смолій В. А, Степанков В. С. Українська державна ідея XVII — XVIII століть: проблеми формування, еволюції, реалізації. Київ, "Альтернативи", 1997. 368 с.</p> <p>9. Ступак Ф.Я. Добродійна діяльність гетьмана І. Мазепи. <i>Український історичний журнал</i>. 2005. № 1. С. 138-148.</p> <p>10. Українська держава другої половини XVII–XVIII ст.: політика, суспільство, культура. К.: Інститут історії України НАН України, 2014. 671 с.</p> <p>11. Шевчук В. Козацька держава. Етюди до історії українського державотворення. К., 1995.</p> <p>12. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. К.: Критика. 2005. 584 с.</p> <p>13. Яковлева Т. Гетьманщина в другій половині 50-х років XVII століття : причини і початок Руїни : [монографія]. Київ: Основи, 1998. 447 с.</p>			
<p>Тема 9-10. Україна у складі</p>	<p>лекція,</p>	<p>Багатопартійна Українська держава на</p>	<p>Доопрацювання</p>		<p>листопад</p>

<p>Російської та Австрійської імперій: колоніальна політика російського самодержавства та австрійського абсолютизму; національне відродження (кінець XVIII – початок XX ст.)</p> <p>План лекції:</p> <p>1. Сутність українського національного відродження, його передумови, особливості та етапи розвитку. Роль інтелігенції у розгортанні українського національного відродження.</p> <p>2. Початок національного відродження</p> <p>а) у Наддніпрянській Україні наприкінці XVIII - на початку XIX ст. Кирило-Мефодіївське товариство. Тарас Шевченко;</p> <p>б) перша хвиля національного відродження на західноукраїнських землях на початку XIX ст. «Руська трійця».</p> <p>3. Суспільно-політичні та національні рухи в українських землях:</p> <p>а) громадівський рух в Наддніпрянській Україні в</p>	<p>4 год. ;</p>	<p>початку XX ст.: програмні документи перших українських політичних партій. К., 1992.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX – XX ст. К., 1996.</p> <p>3. Гунчак Т. Україна: перша половина XX ст.: нариси політичної історії. К.: Либідь, 1993. 288 с.</p> <p>4. Історія суспільних рухів і політичних партій в Україні (XIX ст.-1920 р.). – Львів, 1993.</p> <p>5. Історія України в особах. XIX - XX ст. /І. Войцехівська та ін. К.: Україна, 1995.</p> <p>6. Історія України. Нове бачення: В 2 т. К., 1995-1996.</p> <p>7. Кондратюк К. Нариси історії українського національно-визвольного руху XIX ст. Тернопіль, 1993.</p> <p>8. Мороз В. Я. Україна у двадцятому столітті. Етап перший. 1900-1920 рр. Львів: Ліга-Прес, 2005. 656 с.</p> <p>9. Національні процеси в Україні. Історія і сучасність. Документи і матеріали. Т.1. К., 1997.</p> <p>10. Новітня історія України (1900-2000) Підручник / авт.: А. Г. Слюсаренко, В. І. Гусев, В. П. Дрожжин. К.: Вища школа, 2000. 663 с.</p> <p>11. Палій О. Історія України. Від княжої</p>	<p>конспекту лекції</p> <p>Адміністративно-територіальний устрій Наддніпрянської України в складі Російської імперії в XIX - на початку XX ст., Західноукраїнські землі під владою Австро-Угорської імперії в XIX - на початку XX ст., Україна в Першій світовій війні. 6 год.;</p>	<p>5 б. (тематичне тестове опитування)</p>	
---	-----------------	---	---	--	--

<p>другій половині XIX ст.;</p> <p>б) національний рух у Галичині в другій половині XIX ст.: москвофільський, народовський, радикальний напрямки українського національного руху в півдавстрійській Україні.</p> <p>4. Політизація суспільно-політичного руху:</p> <p>а) виникнення перших західноукраїнських політичних партій;</p> <p>б) утворення та діяльність перших українських політичних партій у Наддніпрянській Україні в 1900-1905 рр.</p> <p>5. Українські землі 1900-1917 рр. Українське питання у політиці воюючих держав.</p>		<p>доби до Революції гідності. 3-тє вид. Київ: К.І.С., 2017. 596 с.</p> <p>12. Реснт О. Україна в імперську добу (XIX – поч. XX ст.). К., 2003. 340 с.</p> <p>13. Сарбей В. Історія України XIX – поч. XX ст. К., 1991.</p> <p>14. Сарбей В. Національне відродження України / Україна крізь віки» у 15-ти т. Т. 9. К., 1999.</p> <p>15. Сухий О. Галичина: між Сходом і Заходом. Нариси історії XIX – початку XX ст. – Львів, 1999.</p> <p>16. Українські політичні партії кінця XIX - початку XX ст. Програмові і довідкові матеріали / Укл. Шевченко В., Зверьков Ю., Кривошея О. К., 1993.</p> <p>17. Юрій М.Ф. Історія України: навч. посіб. К., 2010. – 252 с.</p>			
<p>Тема 11. Українська національна революція 1917-1921 рр.</p> <p>План лекції:</p> <p>1. Лютнева революція і піднесення національно-визвольного руху в Україні.</p> <p>2. Перші кроки на шляху організації української державності. Центральна Рада.</p> <p>3. Проголошення Української Народної Республіки. Війна</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Багатопартійна Українська держава на початку XX ст.: Програмні документи перших українських політичних партій. К., 1992.</p> <p>2. Горелов В. Павло Скоропадський – гетьман Української Держави. К., 1995.</p> <p>3. Гунчак Т. Україна: перша половина XX ст. Нариси політичної історії. – К., 1993.</p> <p>4. Західно-Українська Народна Республіка / Авт. кол.: Литвин М. Р. (керівник), Грицеляк В. П., Лоза Ю. І., Сосса Р. І., Ровенчак І. І. К.: ТОВ "Українська</p>	<p>Доопрацювання конспекту лекції; скласти докладну хронологію подій; підготовка проекту-презентації, 6 год.</p>	<p>5 б. (тематичне тестове опитування);</p>	<p>жовтень</p>

<p>більшовицької Росії проти УНР.</p> <p>4. Проголошення незалежності УНР. IV Універсал. Брест-Литовський мирний договір.</p> <p>5. Українська держава гетьмана Павла Скоропадського: досягнення і поразки.</p> <p>6. Відновлення Української Народної Республіки Директорією.</p> <p>7. Утворення Західноукраїнської республіки. Акт Злуки УНР і ЗУНР. Причини поразки та історичне значення Української національно-демократичної революції 1917-1921 рр.</p>		<p>картографічна група”, 2019.</p> <p>5. Історія суспільних рухів і політичних партій в Україні (XIX ст. – 1920 р.). Львів, 1993.</p> <p>6. Історія України. Документи і матеріали /Укладання, коментарі В.Короля. К.: Альтернативи, 2001.</p> <p>7. Конституційні акти України 1917-1920 рр. К., 1992.</p> <p>8. Національні процеси в Україні. Історія і сучасність. Документи і матеріали. Т.1. К., 1997.</p> <p>9. Литвин М., Науменко К. Історія ЗУНР. Львів, 1995.</p> <p>10. Маманчук О.І. Актуальні проблеми політичної історії України: Монографія. К.: КНЕУ, 2005.</p> <p>11. Павленко Ю., Храмов Ю. Українська державність у 1917-1920 рр. К., 1995.</p> <p>12. Петровський В., Радченко Л., Семененко В. Історія України: неупереджений погляд: Факти. Міфи. Коментарі. Харків: «Школа», 2008.</p> <p>13. Реєнт О. П., Сердюк О. В. Перша світова війна і Україна. К.: Генеза, 2004. 480 с.</p> <p>14. Реєнт О. Українська революція. К., 1996.</p> <p>15. Сарбей В. Історія України XIX – поч. XX ст. К., 1994.</p> <p>16. Українська революція: Хрестоматія / Упор. С.Корновенко, А.Морозов, О.Реєнт. Вінниця, 2004.</p>			
---	--	--	--	--	--

		<p>17. Українська Центральна Рада. Документи і матеріали. Т.1. – К., 1996; Т.2. – К., 1997.</p> <p>18. Українська Центральна Рада / Авт. кол.: Сосса Р. І. (керівник), Грицеляк В. П., Кучерук О. С., Лоза Ю. І., Скальський В. В., Файзулін Я. М. К.: ТОВ "Українська картографічна група", 2018.</p>			
<p>Тема 12. Українські землі під владою іноземних держав у міжвоєнний період</p> <p>План семінарського заняття:</p> <p>1. Встановлення комуністичної системи в Україні, її сутність. Створення СРСР і ліквідація суверенітету України.</p> <p>2. Національна політика більшовиків в Україні. (Українізація: причини та наслідки. Розгортання масових репресій 20-30-х рр.).</p> <p>3. Соціально-економічний становище УРСР. (Індустріалізація. Голод 1932-1933 рр.).</p> <p>4. Національна політика Польщі на окупованих українських територіях. Український національно-визвольний рух.</p> <p>5. Становище українців Буковини та Закарпаття у міжвоєнний</p>	<p>Семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Білас І.Г. Репресивно-каральна система в Україні. 1917-1953. Кн.1. К., 1994.</p> <p>2. Голод 1932-1933 років на Україні: очима істориків, мовою документів. К., 1990.</p> <p>3. Даниленко В.М., Касьянов Г.В., Кульчицький С.В. Сталінізм на Україні: 20-30-і роки. К., 1991.</p> <p>4. Касьянов Г., Даниленко В. Сталінізм і українська інтелігенція (20-30-ті рр.). К., 1991.</p> <p>5. Касьянов Г. Українська інтелігенція 20-30-х років: соціальний портрет та історична доля. К., 1992.</p> <p>6. Колективізація і голод на Україні (1929-1933). Збірник документів і матеріалів. К., 1992.</p> <p>7. Конквест Р. Жнива скорботи. Радянська колективізація і голодомор. К., 1993.</p> <p>8. Костюк Г. Сталінізм в Україні: Генеза і наслідки: Дослідження і спостереження сучасника / Г. Костюк; [пер. з англ.]. К.: Смолоскип, 1995. 508 с.</p> <p>9. Кондратюк В., Зайцев О. Україна в 20-</p>	<p>підготувати конспект семінарського заняття та візуальних презентацій: Голод 1932-1933 рр.; масові репресії 20-30-х рр. в УРСР; Український національно-визвольний рух у міжвоєнний період</p> <p>4 год.</p>	<p>5 б. (опитування на семінарі)</p>	<p>листопад</p>

період. Карпатська Україна		<p>30-х рр. Суспільно-політичне життя ХХ століття. Львів, 1993.</p> <p>10. Кульчицький С. Комунізм в Україні: перше десятиріччя (1919-1928). К., 1996.</p> <p>11. Кульчицький С.В., Мовчан О.М. Невідомі сторінки голоду 1921-1923 рр. в Україні. К., 1993.</p> <p>12. Кульчицький С.В. Ціна “великого перелому”. К., 1991.</p> <p>13. Малик Я.Й. Впровадження радянського режиму в українському селі. Львів, 1996.</p> <p>14. Мухіна М. Упокорення голодом. Збірник документів. К., 1993.</p> <p>15. Національні відносини в Україні у ХХ ст. Збірник документів і матеріалів. К., 1994.</p> <p>16. Реєнт О. Україна між світовими війнами (1914-1939). Події. Люди. Документи: Нариси історії: навч. посіб. / О. П. Реєнт, І. А. Коляда. К: Школа, 2004. 544 с.</p> <p>17. Розсекречена пам'ять: Голодомор 1932–1933 років в Україні в документах ГПУ-НКВД. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 604 с.</p> <p>18. Сухарєв О. Неп на Україні. К., 1991.</p> <p>19. Швагуляк М. “Українська карта”. Українське питання у міжнародній політиці напередодні та на початку Другої світової війни. Дзвін. 1990. №7.</p>			
Тема 13. Україна в роки Другої світової війни.	семінарське заняття,	1. Бар М., Заленський А. Війна втрачених надій: український самостійницький рух у	підготувати конспект семінарського заняття	5 б. (опитування)	листопад

<p>План семінарського заняття:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Вхідження Західної України і Північної Буковини до складу Української РСР. Радянська західноукраїнських земель у 1939-1941 рр. 2. Напад фашистської Німеччини на СРСР. Україна в перші місяці радянсько-німецької війни. 3. Німецький окупаційний режим в Україні у 1941-1944 рр. 4. Рух опору в тилу німецько-фашистських військ у 1942-1944 рр. 5. Наступ Червоної армії в 1943-1944 роках і вигнання німецьких агресорів з України. Приєднання Закарпаття до Української РСР. 6. Наслідки Другої світової війни для України. 	2 год.	<p>1939-1945 рр. <i>Український історичний журнал</i>. 1992. №6.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Брицький П.П. Україна у Другій світовій війні (1939-1945 рр.). Чернівці, 1995. 3. Ветров І. Економічна експансія третього рейху в Україні. К., 2000. 4. Киричук Ю. Історія УПА. Тернопіль, 1991. 5. Ковалюк В.Р. Західна Україна на початку Другої світової війни. <i>Український історичний журнал</i>. 1991. № 9. 6. Коваль В.С. Радянсько-німецький пакт 1939 року. К., 1989. 7. Коваль М.В. Україна у Другій світовій і Великій Вітчизняній війнах (1939-1945 рр.). Спроба сучасного концептуального бачення. К., 1994. 8. Коваль М.В. Україна: 1939-1945. Маловідомі і непрочитані сторінки історії. К., 1995. 9. Літопис нескореної України. Документи, матеріали, спогади: В 2 кн. Львів, 1997. 10. Мірчук П. Українська Повстанська Армія: 1942-1952. Документи і матеріали. Львів, 1991. 11. Косик В. Україна і Німеччина в Другій світовій війні. Париж, Нью-Йорк, Львів, 1993. 12. Муковський І.Т., Лисенко О.Є. Звитяга і жертвність. Українці на фронтах Другої світової війни. К., 1997. 	та візуальної презентації: Націоналістичний, радянсько-партизанський і польський рух спротиву німецькому режиму в Україні. 4 год.	на семінарі)	
--	--------	--	--	--------------	--

		<p>13. Патриляк І.К. Націоналістичний партизанський рух на території Західної України влітку 1941 р. <i>Український історичний журнал</i>. 2000. № 4.</p> <p>14. Руденко Р.М., Русак А.В. Армія фашистського агресора: від перемог до поразок. 1941-1945 рр. (Морально-психологічний аспект). К., 1997.</p> <p>15. Трохимович В. Україна в роки Другої світової війни (1939-1945). Львів, 1995.</p> <p>16. Шанковський Л. Похідні групи ОУН. Мюнхен, 1958.</p>			
<p>Тема 14. Україна в др. пол. 40-х – 80-х ст. ХХ ст.: трансформації суспільно-політичного та економічного розвитку. План лекції: Сталінський тоталітарний режим (1945-1953 рр.). Україна у період хрущовської “відлиги”. Шістдесятники. Період “застою” і наступ на національно-демократичні сили в УРСР. Дисидентський рух (1964-1985 рр.). УРСР в період перебудови (1985-1991 рр.).</p>	лекція, 2 год.;	<p>1. Баран В.К. Україна 1950-1960 рр.: еволюція тоталітарної системи. К., 1996.</p> <p>2. Баран В.К. Україна після Сталіна: Нарис історії 1953-1985 рр. Львів, 1992.</p> <p>3. Бугай М.Ф. Депортації населення з України в 30-50-ті роки. <i>Український історичний журнал</i>. 1990. №10-11.</p> <p>4. Волков І.М. Виселення селян України у віддалені райони СРСР наприкінці 40-х рр. <i>Український історичний журнал</i>. 1993. №7-8. Даниленко В. М. Україна в 1985-1991 рр.: остання глава радянської історії / НАН України. Інститут історії України. К.: Інститут історії України, 2018. 278 с.</p> <p>5. Замлинська О. Ідеологічний терор та репресії проти творчої інтелігенції у перші повоєнні роки (1945-1947 рр.) / Київська старовина. 1993. №2.</p> <p>6. Касьянов Г. Незгодні: українська інтелігенція в русі опору 1960-80-х років.</p>	Доопрацювання конспекту лекції; скласти докладну хронологію подій; підготовка проекту-презентації, 4 год.	5 б. (тематичне опитування)	грудень

		<p>К., 1995.</p> <p>7. Ковтун В. Історія Народного руху України. К., 1995.</p> <p>8. Меркатун І.П. Антирелігійна кампанія 50-60-х рр. на Україні. <i>Український історичний журнал</i>. 1991. №10.</p> <p>9. Національні відносини в Україні у ХХ ст. Збірник документів і матеріалів. К., 1994.</p> <p>10. Україна в цифрах у 1991 році: Короткий статистичний довідник. К., 1992.</p> <p>11. Україна ХХ ст. Проблеми національного відродження. К., 1993.</p> <p>12. Рух Опору в Україні: 1960-1990. Енциклопедичний довідник / [передм. Осипа Зінкевича, Олеса Обертаса]. К.: Смолоскип, 2010. 804 с.</p> <p>13. Ткачов С. Польсько-український трансфер населення 1944-46 рр. Тернопіль, 1997.</p> <p>14. Чорнобильське досє КГБ. Суспільні настрої. ЧАЕС у поставарійний період: збірник документів про катастрофу на Чорнобильській АЕС / Відп. ред. В. Смолій; Ред. кол.: А. Когут, І. Лябах, М. Панова, О. Рубльов, В. Хропко; Упоряд: О. Бажан, В. Бірчак, Г. Боряк. Галузевий державний архів Служби безпеки України; Інститут історії України НАН України; Український інститут національної пам'яті. К., 2019. 1200 с.</p> <p>15. Шаповал Ю.І. Україна 20-50-х рр.: Сторінки ненаписаної історії. К., 1993.</p>			
--	--	---	--	--	--

		16. Ярош Б. Тоталітарний режим на західноукраїнських землях. 30-50-ті роки ХХ століття. Луцьк, 1995.			
<p>Тема 15. Україна в умовах боротьби за незалежність. План семінарського заняття:</p> <p>1. Акт проголошення незалежності України. Всеукраїнський референдум та вибори Президента України 1 грудня 1991 р.</p> <p>2. Розбудова незалежної Української держави. Конституційний процес. Прийняття Конституції 1996 р., основні її положення.</p> <p>3. Політичне і соціально-економічне життя в Україні у 1996 – 2004 рр. “Помаранчева революція”.</p> <p>4. Україна у 2004-2014 рр.: особливості політичного життя та соціально-економічного розвитку.</p> <p>5. “Революція гідності: причини, хід, наслідки.</p> <p>6. Збройна агресія Росії проти України.</p>	семінарське заняття 2 год.	<p>1. Алексєєв Ю.М., Кульчицький С.В., Слюсаренко А.Г. Україна на переломі. – К., 2000.</p> <p>2. Акт проголошення незалежності України. К., 1991.</p> <p>3. Багацький В. В., Кормич Л.І. Історія України : підручник. –3-тє вид.,доп. і перероб. Рек. МОН. К.: Алерта, 2010. 388 с.</p> <p>4. Бойко О.Д. Історія України: навч. посібник. Рек. МОН; 6-тє вид. К.: Академвидав,2016. 720 с.</p> <p>5. Бойко О.Д. Україна 1991-1995 рр.: Тіні минулого чи контури майбутнього. К., 1996.</p> <p>6. Верменич Я. В. Феномен пограниччя: Крим і Донбас в долі України / Відп. ред. В. А. Смолій. НАН України. Інститут історії України, Відділ історичної регіоналістики. К.: Інститут історії України, 2018. 369 с.</p> <p>7. Головка В. «Владу створюють...». Політична біографія Леоніда Кучми / Відп. ред. В. Смолій. НАН України. Інститут історії України. К.: Інститут історії України, 2018. 242 с.</p> <p>8. Декларація про державний суверенітет України. К., 1990.</p> <p>9. Історія України: підручник для</p>	підготувати конспект семінарського заняття та візуальної презентації: 4 год.	5 б. (опитування на семінарі)	грудень

		<p>студентів неісторичних спеціальностей вищих навчальних закладів / [О.М.Бут, М.І.Бушин, Ю.І.Вовк та ін.]; за заг. ред. М.І. Бушина, О.І. Гуржія; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. Черкаси: ЧДТУ, 2016. 644с.</p> <p>10. Конституція України. К., 1996.</p> <p>11. Кульчицький С., Міщенко М. Україна на порозі об'єднаної Європи. К., 2018. 232 с.</p> <p>12. Кульчицький С.В. Утвердження незалежності України: перше десятиліття. <i>Український історичний журнал</i>. 2001. №2.</p> <p>13. Палій О. Історія України. Від княжої доби до Революції гідності. 3-тє вид. Київ: К.І.С., 2017. 596 с.</p> <p>14. Плохій С. Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності / Пер. з англ. Р. Клочко. Х., 2016. 496 с.</p> <p>15. Турченко Ф., Панченко П., Тимченко С. Новітня історія України (1946-1998). К., 2000.</p> <p>16. Україна в ХХ столітті (1900–2000): 3б. документів і матеріалів / Упор.: А.Слюсаренко, В. Гусєв, В. Король та ін. К., 2000. 351 с.</p> <p>17. Українське суспільство на порозі третього тисячоліття / під ред. М.О.Шульги. К., 1999.</p> <p>18. Якубова Л. "Русский мир" в Україні:</p>			
--	--	---	--	--	--

на краю прірви. К.: ТОВ "Видавництво "КЛІО", 2018. 384 с.

7. Система оцінювання курсу

Загальна система оцінювання курсу

Структура розподілу балів у ході аудиторно-самостійної роботи студентів (вересень-грудень 2020 р.):

Розрахунок максимальної підсумкової оцінки з навчальної дисципліни здійснюється згідно кредитно-модульної системи. Максимальна кількість балів, яку можуть одержати студенти під час виконання різних видів робіт становить до заліку:

Поточний контроль	Індивідуальне завдання	Контрольна робота	Всього
30 балів	20 балів	50 балів	100 балів

1) Поточний контроль знань

Лекції передбачають системний і послідовний виклад навчального матеріалу. Самостійна робота студента на лекції повинна полягати в тому, що, стежачи за логікою їх викладу, він вчиться усвідомлювати основні положення науки, яку вивчає, самостійно виділяти і засвоювати головне. Значне місце в самостійній роботі студента повинні займати підготовка і активна участь в проведенні семінарських занять. Усні відповіді на семінарських заняттях з використанням візуалізованих презентацій своїх відповідей та тематичне опитування (письмові самостійні роботи) – 30 балів (коєф. 6) дев'ять оцінок на дев'яти семінарських заняттях ($5,5,4,4,4,4,4,4,4/9 \cdot 6 = 25$). Максимальна кількість балів, яку студент може набрати за роботу на семінарських заняттях становить 30 балів.

Принципи оцінювання роботи студентів на семінарських заняттях

Оцінювання знань студентів на семінарських заняттях проводиться за 5-ти бальною шкалою. На занятті пропонується якісне оцінювання знань студентів шляхом виставлення балів від «1» до «5». Позначення «0» виставляється студентові за відмову від відповіді на занятті через непередготовленість, що впливатиме на його підсумкову рейтингову оцінку в кінці семестру. Кожен студент зобов'язаний взяти участь не менше як на одній третині семінарських занять, проведених у групі впродовж семестру.

Пропущене заняття або негативну оцінку студент зобов'язаний «відпрацювати» у формі, визначеній викладачем. При цьому може виставлятися оцінка, а попередня не впливатиме на середній бал студента.

Завдання контролю знань студентів під час проведення семінарських занять зводяться до того, щоб:

- виявити обсяг, глибину і якість сприйняття (засвоєння) матеріалу, що вивчається;
- визначити недоліки у знаннях і намітити шляхи їх усунення;
- виявити ступінь відповідальності студентів і ставлення їх до роботи;
- стимулювати інтерес студентів до предмета і їх активність у пізнанні.

Контроль знань студентів під час проведення семінарських занять може відбуватись в наступних **формах**:

- детальний усний аналіз поставлених питань;
- вибіркове усне опитування «з місця»;
- дискусійне обговорення питань;
- індивідуальне розв'язування практичних завдань, проблемних запитань чи завдань;
- фронтальне стандартизоване опитування за картками, тестами протягом 5-10 хв;
- письмова (до 30 хв.) самостійна робота по варіантах тощо.

Критерії поточної оцінки

(«відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»)

Оцінка «п'ять» ставиться, якщо студент(ка) виявляє глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти; відповідь чітка і завершена, у письмовій роботі не повинно бути помилок. Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання, вміє ставити під сумнів сталі принципи та ідеї. Знає історичну термінологію і наукову періодизацію, володіє понятійним апаратом, відмінно орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Повною мірою володіє історичним критичним мисленням, аналізом (вміє розбивати історичну інформацію на компоненти, розуміючи їх взаємозв'язки та організаційну структуру. Наприклад, вивчення окремих елементів дисиденства (партій, організацій, форм, методів ін.) і синтезом (поєднати частини разом, щоб одержати ціле з новою системною властивістю. Наприклад, розгляд дисиденства як єдиного, складного цілого, як цілісну систему, ін.). Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й

неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем; буде переконливою аргументацією, рецензує відповіді ровесників. Вміє організовувати комплексний пошук, неупереджений аналіз та інтерпретацію історичних джерел (як українською, так й іноземними мовами); може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.

Може використати інноваційні технології (наприклад, технологію Шаталова). Має синтетичне мислення. Бере активну участь у групових формах роботи в межах етики професійних взаємин, зокрема дискусіях, прес-конференціях, формує аргументацію, базовану на здобутих знаннях, демократичних переконаннях і гуманістичних цінностях; застосовує оптимальну стратегію діяльності, бере на себе відповідальність; проводить рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності; вміє долати труднощі, вдосконалює з високим рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції тощо. Використовує під час навчання історико-краєзнавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні.

Оцінка «чотири» ставиться, якщо студент(ка) має глибокі і повні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, здатен (на) щодо їх застосування на практиці; відповідь чітка і практично завершена, у письмовій роботі є незначні помилки. Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Знає історичну термінологію і наукову періодизацію, володіє понятійним апаратом, добре орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Достатньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати певні способи розв'язання суспільних проблем, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних проблем; буде аргументацією на основі 2-3 доказів, може рецензувати відповіді ровесників. Вміє організовувати пошук, аналіз та інтерпретацію історичних джерел (як українською, так й іноземними мовами); може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники

діяльності історичних осіб.

Має певний рівень синтетичного мислення. Бере участь у групових формах роботи в межах етики професійних взаємин, зокрема дискусіях, прес-конференціях, формує аргументацію (в аргументації зустрічаються окремі неточності), базовану на здобутих знаннях, демократичних переконаннях і гуманістичних цінностях; застосовує оптимальну стратегію діяльності; проводить самооцінку пізнавальної діяльності, вдосконалює з достатнім рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції тощо. Використовує під час навчання історико-краєзнавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні.

Оцінка «три» ставиться, якщо у студента (ки) є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу (більше 50%), елементарні уміння і навички; не здатен (на) повною мірою використати знання, уміння і навички на практиці; відповідь не чітка і спрощена, у письмовій роботі є суттєві помилки. Ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та не вмів їх використовувати під час відповіді на запитання, а просто перераховує. **Посередньо** знає історичну термінологію і володіє понятійним апаратом, задовільно орієнтується в історичній хронології, не достатньо володіє просторовою компетенцією; не вмів систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Посередньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати, рецензії відповідей ровесників поверхові. Вміє організувати пошук історичних джерел, але не може їх критично проаналізувати. Не використовує сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Знає історичну персоналістику, але не може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.

Не використовує інноваційні технології і не має синтетичного мислення. Бере пасивну участь у групових формах роботи в межах етики професійних взаємин, зокрема дискусіях, прес-конференціях; не застосовує оптимальну стратегію діяльності, не бере на себе відповідальність; не проводить рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності. Мінімально використовує під час навчання історико-краєзнавчий матеріал. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні. Вдосконалює з посереднім рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції.

Оцінка «два» ставиться, якщо у студента (ки) елементарні знання фактичного матеріалу (до 25%), відсутні уміння і навички, тому не здатен (на) їх використати на практиці; відповідь не змістовна і не доречна, у письмовій роботі є суттєві помилки (більше 75%). Не ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства,

науковими концепціями, та не вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. **Практично не** знає історичну термінологію (до 25%), незадовільно орієнтується в історичній хронології (до 25%), не володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Не володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Не здатен (на) оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні. Відсутня об'єктивна і неупереджена аргументація, самооцінка і оцінка інших. Не вміє організувати пошук історичних джерел, не може їх критично проаналізувати. Не використовує сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Знає історичну персоналістику на рівні переліку історичних постатей.

Не використовує інноваційні технології і не має синтетичного мислення. У групових формах роботи тільки присутній (я) без особистої відповідальності, стратегії; не дотримується норм професійної етики, не виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей, не вдосконалює здобуті під час навчання компетенції.

Оцінювання знань студентів на семінарських заняттях проводиться за 5-ти бальною шкалою. Робота кожного студента на семінарських заняттях може бути оцінена від 1 до 5 балів. 5 (4) бали студент отримає, якщо демонструє глибоке розуміння матеріалу, вільно і правильно використав понятійно-категоріальний апарат у межах поставлених питань, послідовно, зв'язано і логічно викладає матеріал, аргументовано доводить свої думки, вилучає до підготовки як основну, так і додаткову літературу (монографії, періодичні видання, першоджерела, тощо). Вміє творчо підходити до вирішення питання. 3 бали студент отримує, якщо він: загалом орієнтується у межах поставлених питань, але відповіді не повні і не досить конкретні; відчуває труднощі у використанні і поясненні змісту наукових питань та категорій у межах поставлених питань; допускає незначні помилки та неточності, але зв'язно і логічно викладає, залучає основну і додаткову літературу. 2 бали студент отримує, коли демонструє недостатнє володіння основним матеріалом, допускає помилки при визначенні полігічних процесів, не вміє їх аналізувати послідовно, глибоко, з допомогою необхідної літератури. 1 бал студент отримує, коли: погано орієнтується в матеріалі, допускає неточності, поверхневі знання при відповіді на поставлені питання; плутається у термінах та поняттях; відсутні власні судження, висновки.;

2) Індивідуальне завдання.

Крім теоретичних знань студент повинен вміти застосовувати отримані знання у наукових дослідженнях фундаментального та прикладного характеру з використанням сучасних інформаційних технологій. Написання рефератів, підготовка реферативних матеріалів з наукових публікацій по важливих проблемах даної навчальної дисципліни.

Критерії оцінювання реферату (максимально 20 балів)											
Критерії	Кількість балів										
<ul style="list-style-type: none"> ● робота є оригінальним самостійним дослідженням, у якому відбито творчий пошук студента, його вміння нестандартно мислити, працювати з науковими джерелами, висуваючи при цьому власні гіпотези з досліджуваних проблем; 	17-20 балів										
<ul style="list-style-type: none"> ● наукове дослідження студента виконане на достатньо високому рівні, але має незначні недоліки в технічному оформленні, укладанні списку літератури, стилістиці тексту; 	14-16 балів										
<ul style="list-style-type: none"> ● тема розкрита неповно 	9-13 балів										
<ul style="list-style-type: none"> ● робота не відповідає переважній більшості вимог до наукових досліджень, але має структуру, у списку літератури зазначено більше трьох джерел; 	3-8 балів										
<ul style="list-style-type: none"> ● розкритий лише окремий аспект 	1-2 бали										
<ul style="list-style-type: none"> ● реферат не зарахований 	0 балів										
Вимоги до письмової роботи	<p>Написання контрольної роботи є обов'язковим для виставлення підсумкової оцінки при заліку. Отриманий в результаті здачі контрольної роботи бал додається до виставлених балів за семінарські заняття та індивідуальні завдання і складає підсумковий семестровий бал. У випадку, якщо студент з якихось причин не написав контрольної роботи, він вважається таким, що не виконав усіх видів робіт, що передбачаються навчальним планом на семестр з даної дисципліни.</p> <p>Контрольна робота передбачає формулювання 5 завдань: 2 теоретичних, 1 практичного (на знання історичних джерел), 1 знання термінів та 1 на знання хронології.</p> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th style="text-align: center;">Завдання</th> <th style="text-align: center;">Кількість балів</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td style="text-align: center;">1 теоретичне</td> <td style="text-align: center;">20 балів</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">2 теоретичне</td> <td style="text-align: center;">20 балів</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">3 практичне</td> <td style="text-align: center;">5 балів</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">4 знання термінів</td> <td style="text-align: center;">3 бали</td> </tr> </tbody> </table>	Завдання	Кількість балів	1 теоретичне	20 балів	2 теоретичне	20 балів	3 практичне	5 балів	4 знання термінів	3 бали
Завдання	Кількість балів										
1 теоретичне	20 балів										
2 теоретичне	20 балів										
3 практичне	5 балів										
4 знання термінів	3 бали										

5 знання хронології

2 бали

Університетська шкала	Національна шкала
40 – 50 балів	Відмінно (5)
30 – 39 балів	Добре (4)
25 – 29 балів	Задовільно (3)
1 – 24 балів	Незадовільно (2)

Бал	Критерії оцінювання навчальних досягнень на контрольній роботі
1-24	у студента (ки) елементарні знання фактичного матеріалу (до 25%), відсутні уміння і навички, тому не здатен (на) їх використати на практиці; у письмовій роботі є суттєві помилки (більше 75%). Не ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та не вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Практично не знає історичну термінологію (до 25%), незадовільно орієнтується в історичній хронології (до 25%), не володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Не володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Не здатен (на) оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні. Відсутня об'єктивна і неупереджена аргументація. Знає історичну персоналістику на рівні переліку історичних постатей. Не має синтетичного мислення, не демонструє елементарне вдосконалення здобутих під час навчання компетенцій, безвідповідально ставиться до обраного фаху.
25-29	у студента (ки) є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу (більше 50%), наявні помітні прогалини у формуванні умінь і навичок, що не дозволить повною мірою використати їх у професійній діяльності; використанні знань, умінь і навичок на практиці; відповідь не чітка і спрощена, є суттєві помилки. Ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями на рівні їх перерахунку. По-середньо знає історичну термінологію і володіє понятійним апаратом, задовільно орієнтується в історичній хронології, не достатньо володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати. Знає історичну персоналістику, але не може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви

		<p>й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Не має синтетичного мислення, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні. Демонструє елементарне вдосконалення здобутих під час навчання компетенцій.</p>	
	30-39	<p>студент(ка) має добрі знання програмного матеріалу (75%), сформовані уміння і навички, здатен (на) застосовувати знання, уміння і навички у професійній діяльності; відповідь чітка і практично завершена, є незначні помилки (не більше 4). Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Знає історичну термінологію, володіє понятійним апаратом, добре орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати певні способи розв'язання суспільних проблем; будує аргументацію (75%). Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Виявляє певний рівень синтетичного мислення; використовує історико-краєзнавчий матеріал, враховує гендерний підхід, розуміє значення культури як форми людського існування, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні. Демонструє достатнє вдосконалення здобутих під час навчання компетенцій.</p>	

	<p>40-50 студент(ка) виявляє глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти; відповідь чітка і завершена, у відсутні помилки (не більше 2). Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання, вміє ставити під сумнів сталі принципи та ідеї. Знає історичну термінологію, володіє понятійним апаратом, відмінно орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції в Україні, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем; будує переконливу аргументацію. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Виявляє синтетичне мислення; використовує історико-краєзнавчий матеріал, враховує гендерний підхід, розуміє значення культури як форми людського існування, поважає різноманітність та мультикультурність в Україні. Демонструє вдосконалення на високому рівні здобуті під час навчання компетенції.</p> <p>Зміст питань, що виносяться на контрольну роботу, форма та структура завдань та їх оцінювання визначається керівником курсу, затверджується на засіданні кафедри.</p>
Семінарські заняття	<p>Тема 1. (2 год.). Галицько-Волинська держава XIII - перша половина XIV ст.</p> <p>Тема 2. (2 год.). Українські землі у складі Литви і Польщі (друга половина XIV – перша половина XVII ст.)</p> <p>Тема 3. (2 год.). Політичне становище України в другій половині XVII ст.</p> <p>Тема 4. (2 год.). Гетьманщина під владою Російської імперії у XVIII ст.</p> <p>Тема 5. (2 год.) Українські землі під владою іноземних держав у міжвоєнний період.</p> <p>Тема 6. (2 год.). Україна в роки Другої світової війни.</p> <p>Тема 7. (2 год.). Україна в умовах боротьби за незалежність.</p>
Умови допуску до підсумкового контролю	<p>Належне виконання:</p> <p>1) підготовка до семінарських занять (вересень–грудень 2019 р.). Для цього необхідно готувати конспекти</p>

семінарських занять. Вітається якісна підготовка візуалізованих презентацій для відповідей на семінарські питання. Візуалізована презентація на семінарське питання не повинна перевищувати 20 слайдів. Однак слід пам'ятати, що візуалізована презентація тільки доповнює підготовлену основну відповідь студента (-ки).

2) виконання індивідуального завдання передбачає якісну пошукову працю, творчий підхід до оформлення студентом (-кою) індивідуальної роботи.

Студент (-ка) допускається до підсумкового контролю (заліку) на початку грудня 2019 р. за умови відпрацювання усіх «заборгованостей» та набору 25 і більше балів.

8. Політика курсу

Політика курсу «Історія України» передбачає перездачу усіх невиконаних завдань в силу серйозних запізнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності студента (-ки) на лекції чи семінарському занятті, отримання негативної оцінки на семінарських заняттях або ж невчасного виконання індивідуальної роботи визначений день для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі індивідуальних робіт – четвер, 15.00 год. – 16.00 год. У випадку запозичених робіт, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування), недобропорядної поведінки в аудиторії викладач пропонує студентові (-ці) повторно виконати необхідний вид роботи.

Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатів навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням: «Положення про запобігання академічному плагіату у ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”» https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/02/%D0%9D%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%B7-%E2%84%96627_27.09.2018.pdf.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

В Університеті діють морально-етичні принципи та правила поведінки викладачів і студентів, яких слід дотримуватися у своїй діяльності, прописані в Кодексі честі ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» <https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/02/%D0%9A%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D0%BA%D1%81.FR12.pdf>

Політика щодо перекладання змістових модулів та оскарження оцінювання

Ліквідація академічної заборгованості, перескладання змістових модулів та оскарження результатів оцінювання проводиться згідно порядку прописаного в «Порядок організації та проведення оцінювання успішності студентів ДВНЗ “Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника” (введено в дію наказом ректора №799 від 26.11.2019)» <https://nmv.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/118/2019/11/PORYaDOK-Orhanizatsii-Ta-Provedennia-Otsiniuvannia-Uspishnosti-Studentiv-Prykarpatskoho-Natsionalnoho-Universytetu-Im.-Vasylia-Stefanyka.pdf>

Участь в опитуванні (анкетуванні)

По завершенні вивчення курсу здобувачі вищої освіти мають можливість пройти опитування у системі Центру дистанційного навчання та моніторингу освітньої діяльності <https://d-learn.pnu.edu.ua/> щодо удосконалення якості навчання. Анкета носить анонімний характер і включає 10 запитань, відповіді на них будуть використовуватися лише в узагальненому вигляді.

Заповнення анкет є важливою складовою навчальної активності студентів, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати їх пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни.

9. Рекомендована література

1. Акт проголошення незалежності України. К., 1991.
2. Алексєєв Ю.М., Вертегел А.Г., Даниленко В.М. Історія України. К., 1994.
3. Алексєєв Ю.М., Кульчицький С.В., Слюсаренко А.Г. Україна на переломі. К., 2000.
4. Апанович О. Гетьмани України і кошові отамани Запорізької Січі. К., 1993.
5. Апанович О. Розповіді про запорозьких козаків. К., 1991.
6. Апанович О. Українсько-російський договір 1654 р. Міфи і реальність. К., 1994.
7. Багалій Д. Нарис історії України. К., 1994.
8. Багатопартійна Українська держава на початку ХХ ст.: програмні документи перших українських політичних партій. К., 1992.
9. Багацький В. В., Кормич Л.І. Історія України : підручник. 3-тє вид., доп. і перероб. Рек. МОН. К.: Алерта, 2010. 388 с.
10. Баран В.К. Україна 1950-1960 рр.: еволюція тоталітарної системи. К., 1996.
11. Баран В.К. Україна після Сталіна: Нарис історії 1953-1985 рр. Львів, 1992.
12. Білас І.Г. Репресивно-каральна система в Україні. 1917-1953. Кн.1. К., 1994.
13. Бойко О.Д. Історія України: навч. посібник. К., 2016. 720 с.
14. Бойко О.Д. Україна 1991-1995 рр.: Тіні минулого чи контури майбутнього. К., 1996.
15. Борисенко В. Курс української історії. К., 1997.
16. Білоцерківський В.Я. Історія України: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / В. Я. Білоцерківський. 3-є вид., випр. і доп. К.: Центр учбової літератури, 2007. 536 с.

17. Брицький П.П. Україна у Другій світовій війні (1939-1945 рр.). Чернівці, 1995.
18. Верменич Я. В. Феномен пограниччя: Крим і Донбас в долі України / Відп. ред. В. А. Смолій. НАН України. Інститут історії України, Відділ історичної регіоналістики. К.: Інститут історії України, 2018. 369 с.
19. Володарі гетьманської булави. Історичні портрети. К., 1995.
20. Ветров І. Економічна експансія третього рейху в Україні. К., 2000.
21. Головка В. «Владу створюють...». Політична біографія Леоніда Кучми / Відп. ред. В. Смолій. НАН України. Інститут історії України. К.: Інститут історії України, 2018. 242 с.
22. Головка О.Б. Князь Роман Мстиславич і його доба. Нариси історії політичного життя Південної Русі XII – початку XIII століття. К., 2001.
23. Головка О.Б. Корона Данила Галицького: Волинь і Галичина в державно-політичному розвитку Центрально-Східної Європи раннього та класичного середньовіччя / О.Б.Головка. К.: ВД «Стилос», 2006. 575 с.
24. Голод 1932-1933 років на Україні: очима істориків, мовою документів. К., 1990.
25. Горелов В. Павло Скоропадський – гетьман Української Держави. К., 1995.
26. Гришак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX – XX ст. К., 1996.
27. Грушевський М. Ілюстрована історія України. К., 1990.
28. Грушевський М. Історія України-Руси: В 11 т., 12 кн. К., 1991-1998.
29. Гунчак Т. Україна: перша половина XX ст.: нариси політичної історії. К.: Либідь, 1993. 288 с.
30. Давня історія України: У 2 кн. К., 1994, 1995
31. Давня історія України: в 3-х томах [Текст] / Голова ред. кол. П.П. Толочко. К.: Наукова думка. Том 3. Слов'яно - Руська доба / Ю. С. Асєєв [та ін.]; ред. П. П. Толочко. К., 2000. 695 с.
32. Даниленко В.М., Касьянов Г.В., Кульчицький С.В. Сталінізм на Україні: 20-30-і роки. К., 1991.
33. Даниленко В. М. Україна в 1985-1991 рр.: остання глава радянської історії / НАН України. Інститут історії України. К.: Інститут історії України, 2018. 278 с.
34. Ділова документація Гетьманщини ХУІІІ ст. Збірник документів. К., 1993.
35. Декларація про державний суверенітет України. К., 1990.
36. Дорошенко Д. Нарис історії України: У 2 т. К., 1992.
37. Етнонаціональний розвиток України: терміни, визначення, персоналії. К., 1993.
38. Єфименко О. Історія України та її народу. К., 1994.
39. Західно-Українська Народна Республіка / Авт. кол.: Литвин М. Р. (керівник), Грищеляк В. П., Лоза Ю. І., Сосса Р. І., Ровенчак І. І. К.: ТОВ "Українська картографічна група", 2019.
40. Ісаєвич Я. Галицько-Волинська держава. Львів, 1999.
41. Історія України від найдавніших часів до сьогодення. Збірник документів і матеріалів / за заг. ред. А.П. Коцура, Н.В. Терес. Київ Чернівці: Книги ХХІ, 2008. 1100 с.
42. Історія державної служби в Україні. У п'яти томах. Том 3. Документи і матеріали V ст. до н.е. – 1774 р./ Керівник

- колективу упорядників Г.Боряк. Київ, 2009.
43. Історія України в особах. IX – XVIII ст. К., 1993.
 44. Історія України: Документи. Матеріали. Посібник / уклад., комент. В. Ю. Короля. К., 2001. 448 с.
 45. Історія України / Керівник авт. колект. Зайцев Ю. Львів, 1996.
 46. Історія України. Нове бачення: В 2 т. К., 1995-1996.
 47. Історія України: підручник для студентів неісторичних спеціальностей вищих навчальних закладів / [О.М.Бут, М.І.Бушин, Ю.І.Вовк та ін.]; за заг. ред. М.І. Бушина, О.І. Гуржія; М-во освіти і науки України, Черкас. держ. технол. ун-т. Черкаси: ЧДТУ, 2016. 644с.
 48. Історія України: Хрестоматія / Упоряд. В. М. Литвин; Відп. ред. В. А. Смолій. НАН України. Інститут історії України. К. : Наук. думка, 2013. 1056 с.
 49. Історія суспільних рухів і політичних партій в Україні (XIX ст.-1920 р.). Львів, 1993.
 50. Касьянов Г., Даниленко В. Сталінізм і українська інтелігенція (20-30-ті рр.). К., 1991.
 51. Касьянов Г. Незгодні: українська інтелігенція в русі опору 1960-80-х років. К., 1995.
 52. Касьянов Г. Українська інтелігенція 20-30-х років: соціальний портрет та історична доля. К., 1992.
 53. Ковтун В. Історія Народного руху України. К., 1995.
 54. Конституція України. К., 1996.
 55. Киричук Ю. Історія УПА. Тернопіль, 1991.
 56. Коваль М.В. Україна у Другій світовій і Великій Вітчизняній війнах (1939-1945 рр.). Спроба сучасного концептуального бачення. К., 1994.
 57. Коваль М.В. Україна: 1939-1945. Маловідомі і непрочитані сторінки історії. К., 1995.
 58. Когут З. Російський централізм і українська автономія. Ліквідація Гетьманщини (1760-1830). К., 1996.
 59. Колективізація і голод на Україні (1929-1933). Збірник документів і матеріалів. К., 1992.
 60. Кондратюк В., Зайцев О. Україна в 20-30-х рр. Суспільно-політичне життя ХХ століття. Львів, 1993.
 61. Кондратюк К. Нариси історії українського національно-визвольного руху ХІХ ст. Тернопіль, 1993.
 62. Конквест Р. Жнива скорботи. Радянська колективізація і голодомор. К., 1993.
 63. Конституційні акти України 1917-1920 рр. К., 1992.
 64. Косик В. Україна і Німеччина в Другій світовій війні. Париж, Нью-Йорк, Львів, 1993.
 65. Костюк Г. Сталінізм в Україні: Генеза і наслідки: Дослідження і спостереження сучасника [пер. з англ.]. К.: Смолоскип, 1995. 508 с.
 66. Котляр М. Володимир Великий. Ярослав Мудрий. К., 1996.
 67. Котляр М. Україна крізь віки. Том 5. Галицько-Волинська русь. К., 1998.
 68. Котляр М. Історія України в особах: Давньоруська держава. К., 1996
 69. Крип'якевич І. Богдан Хмельницький. Львів, 1990.
 70. Крип'якевич І. Галицько-Волинське князівство. Львів, 1999.
 71. Кульчицький С. Комунізм в Україні: перше десятиріччя (1919-1928). К., 1996.
 72. Кульчицький С., Міщенко М. Україна на порозі об'єднаної Європи. К., 2018. 232 с.

73. Кульчицький С.В., Мовчан О.М. Невідомі сторінки голоду 1921-1923 рр. в Україні. К., 1993.
74. Кульчицький С.В. Ціна “великого перелому”. К., 1991.
75. Лазарович М.В. Історія України: навчальний посібник. 3-тє вид., стер. К.: Знання, 2013. 685 с.
76. Літопис нескореної України. Документи, матеріали, спогади: В 2 кн. Львів, 1997.
77. Литвин М., Науменко К. Історія ЗУНР. Львів, 1995.
78. Малик Я.Й. Впровадження радянського режиму в українському селі. Львів, 1996.
79. Мірчук П. Українська Повстанська Армія: 1942-1952. Документи і матеріали. Львів, 1991.
80. Мицик Ю.А., Бажан О.Г., Власов В.С. Історія України. К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. 680 с.
81. Мороз В. Я. Україна у двадцятому столітті. Етап перший. 1900-1920 рр. Львів: Ліґа-Прес, 2005. 656 с.
82. Муковський І.Т., Лисенко О.Є. Звитяга і жертвовність. Українці на фронтах Другої світової війни. К., 1997.
83. Мухіна М. Упокорення голодом. Збірник документів. К., 1993.
84. Національні процеси в Україні. Історія і сучасність. Документи і матеріали. Т.1. К., 1997.
85. Новітня історія України (1900-2000) Підручник / авт.: А. Г. Слюсаренко, В. І. Гусєв, В. П. Дрожжин. К.: Вища школа, 2000. 663 с.
86. Павленко Ю., Храмов Ю. Українська державність у 1917-1920 рр. К., 1995.
87. Палій О. Історія України. Від княжої доби до Революції гідності. 3-тє вид. Київ: К.І.С., 2017. 596 с.
88. Пасічник, М. С. Історія України: державницькі процеси, розвиток культури та політичні перспективи: навч. посіб. 2-ге вид., стер. К.: Знання, 2006. 735 с.
89. Петровський В.В. Історія України: Неупереджений погляд: Факти. Міфи. Коментарі / В.В Петровський, Л.О. Радченко, В.І.Семененко. Х.: ВД «Школа», 2007. 592 с .
90. Плохій С. Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності / Пер. з англ. Р. Клочко. Х., 2016. 496 с.
91. Полонська-Василенко Н. Історія України: У 2 т. К., 1995.
92. Реєнт О. П., Сердюк О. В. Перша світова війна і Україна. К.: Генеза, 2004. 480 с.
93. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – поч. XX ст.). К., 2003. 340 с.
94. Реєнт О. Україна між світовими війнами (1914-1939). Події. Люди. Документи: Нариси історії: навч. посіб. / О. П. Реєнт, І. А. Коляда. К.: Школа, 2004. 544 с.
95. Реєнт О. Українська революція. К., 1996.
96. Розсекречена пам’ять: Голодомор 1932–1933 років в Україні в документах ГПУ-НКВД. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 604 с.
97. Руденко Р.М., Русак А.В. Армія фашистського агресора: від перемог до поразок. 1941-1945 рр. (Морально-психологічний аспект). К., 1997.
98. Русина О. В. Україна під татарами і Литвою / За заг. ред. В. Смоля. НАН України. Інститут історії України. / Україна крізь віки. У 15-ти тт. Т.6. К.: Альтернативи, 1999. 320 с.
99. Рух Опору в Україні: 1960-1990. Енциклопедичний довідник / [передм. Осипа Зінкевича, Олеся Обертаса]. К.: Смолоскип, 2010. 804 с.

100. Сарбей В. Історія України XIX – поч. XX ст. К., 1991.
101. Сарбей В. Національне відродження України / Україна крізь віки» у 15-ти т. Т. 9. К., 1999.
102. Свіглична В. В. Історія України: навчальний посібник. Київ : Каравела, 2011. 384 с.
103. Слюсаренко А., Томенко М. Історія української Конституції. К., 1993.
104. Смолій В., Гуржій О. Як і коли почала формуватися українська нація. К., 1991.
105. Смолій В. А., Степанков В. С. Богдан Хмельницький. К.: Арій, 2013. 656 с.
106. Смолій В. А., Степанков В. С. Українська національна революція (1648-1676 рр.) / За заг. ред. В. Смолія. НАН України. Інститут історії України/ Україна крізь віки. У 15-ти тт. Т. 7: К.: Альтернативи, 1999. 352 с.
107. Сухарев О. Неп на Україні. К., 1991.
108. Сухий О. Галичина: між Сходом і Заходом. Нариси історії XIX – початку XX ст. – Львів, 1999.
109. Ткачов С. Польсько-український трансфер населення 1944-46 рр. Тернопіль, 1997.
110. Турченко Ф., Панченко П., Тимченко С. Новітня історія України (1946-1998). К., 2000.
111. Толочко О., Толочко П. Київська Русь // Україна крізь віки. Т. 4. К.:Видавничий Дім «Альтернативи», 1998. 352 с.
112. Трохимович В. Україна в роки Другої світової війни (1939-1945). Львів, 1995.
113. Україна XX ст. Проблеми національного відродження. К., 1993.
114. Українська держава другої половини XVII–XVIII ст.: політика, суспільство, культура. К.: Інст. історії України НАН України, 2014. 671 с.
115. Українська революція: Хрестоматія / Упор. С. Корновенко, А. Морозов, О. Реєнт. Вінниця, 2004.
116. Українські політичні партії кінця XIX - початку XX ст. Програмові і довідкові матеріали / Укл. Шевченко В., Зверьков Ю., Кривошея О. К., 1993.
117. Українська Центральна Рада. Документи і матеріали. Т.1. К., 1996; Т.2. К., 1997.
118. Українська Центральна Рада / Авт. кол.: Сосса Р. І. (керівник), Грицеляк В. П., Кучерук О. С., Лоза Ю. І., Скальський В. В., Файзулін Я. М. К.: ТОВ "Українська картографічна група", 2018.
119. Українсько-Російський договір 1654 р.: нові підходи до історії міждержавних стосунків (Матеріали науково-теоретичного семінару) / Ред. кол.: С. В. Кульчицький (гол. ред.), М. Ф. Дмитрієнко, О. І. Гуржій, В. М. Даниленко, В. С. Коваль, Н. А. Шип, О. І. Ганжа (відп. секр.), І. С. Хміль. НАН України. Інститут історії України. К., 1995. 69 с.
120. Хрестоматія з історії України литовсько-польської доби / Упоряд. Т. Гошко Львів: Видавництво Українського Католицького Університету. 2011. 688 с.
121. Чорнобильське досьє КГБ. Суспільні настрої. ЧАЕС у поставарійний період: збірник документів про катастрофу на Чорнобильській АЕС / Відп. ред. В. Смолій; Ред. кол.: А. Когут, І. Лябах, М. Панова, О. Рубльов, В. Хропко; Упоряд: О. Бажан, В. Бірчак, Г. Боряк. Галузевий державний архів СБУ; Інститут історії України НАН України; Український інститут національної пам'яті. К., 2019. 1200 с.
122. Шаповал Ю.І. Україна 20-50-х рр.: Сторінки ненаписаної історії. К., 1993.
123. Шевчук В. Козацька держава. Етюди до історії українського державотворення. К., 1995.
124. Юрій М.Ф. Історія України: навч. посіб./ Рек. МОН . К.: Кондор, 2010. 252 с.

125. Яковенко Н. Нарис історії середньовічної та ранньомодерної України. К.: Кригика, 2005. 584 с.
126. Яковлева Т. Гетьманщина в другій половині 50-х років XVII століття : причини і початок Руїни : [монографія]. Київ: Основи, 1998. 447 с.
127. Ярош Б. Тоталітарний режим на західноукраїнських землях. 30-50-ті роки XX століття. Луцьк, 1995.

Викладач

доцент кафедри історії України
і методики викладання історії

А.І. Міщук